

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, [1619]

Marinorum dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1448)

MARINORVM
DIALOGI.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ, ΑΜΥ-
μωνος & Ποσειδῶ-
νος.

TRITONIS, AMY-
monei, & Nep-
sini.

Iacobo Micyllo interprete.

TRITON.

Πὶ πῶς Λίρ-
ναρ, ὃ Πόσα-
δου, παραγι-
γνῆσαι καθ' ἕ-

κάστῳ ἡμέραν ὑδροσομένη
παρθένος, παρακαλῶν τι χεῖ-
μα, οὐκ οἶδα ἔλαγε κακίῳ
πῶδα ἰδῶν. Πο. ἰλαθέρην
τινὰ, ὃ Τρίταν, λέγεις, ἢ θεο-
ραπανάτις ὑδροφόρος ἐστίν;
Τρι. οὐ μινονυ. ἀπὸ τῆς Δα-
ναοῦ ἱεάνου θυγατρὸς, μία
τῶν πρῶτοντα καὶ αὐτῆ, Α-
ρμυάνῃ τοῦνομα, ἰπυθόμελω
γὰρ ἦ τις καλεῖτο, καὶ τὸ γέ-
νος. ὁ Δαναὸς δὲ σκληρα-
γυνῆ τὰς θυγατέρας, καὶ
αὐτὸς γυνὴν διδάσκει, καὶ πεί-
πει ὑδωρ τι ἀρυσσομένης, καὶ

D Lernam,
Neptune, quo-
tidie venit a-
quatam vir-
go, pulchra omnino species.
Haud equidem scio formo-
siozem ullam, puellam vi-
disse me. NEP. Liberam-
ne dicis, Triton, an verò
serua quæpiam est, quæ a-
quam ferre solet? TRI-
TON. Minimè verò. sed
Danaï illius filia, una ex
quingaginta istis etiam i-
psa est, Amymone nomi-
ne. Interrogavi enim ὅ
quæ vocaretur, ὅ genus
ipsius. Danaus autem du-
riter admodum educat fi-
lias, ὅ opus manu face-
re ipsas docet, ὅ ad a-
quam hauriendam mittit, ὅ
ad

πῆς τὰ ἄλλα, πωδὸν ἀό-
 κρους εἰν αὐτάς. Πο. μόνυ
 παραγίνεται μακρὰν ἔτω
 πλὴν ὁδὸν ἐξ Ἀργεὺς ἐς
 Λέρνας. Τέ. μόνυ. πολυδίφισον
 δὲ τὸ Ἄργος αἰῶνα, ὡς ἀ-
 σάγγυ ἀπὸ ὑδροφορέων. Πο. ὁ
 Τείτων, οὐ μὲν γὰρ μεδίττας
 ραξας, ἀπὸν τὰ πρὸς τὴν
 ὁδὸν, ὡς ἰωμύ ἰα' αὐτῷ. Τέ.
 ἰωμύ. ἢ δὴ γὰρ λαίρως τῆς ὑδρο-
 φορέας, καὶ σχεδόν πρὸς κατὰ
 μέσσω πλὴν ὁδὸν ἴσην, ἴσα ἐς
 πλὴν Λέρνας. Πο. ἔκδον ἴσως
 ἔξορον τὸ ἄρμα, ἢ τὸτο μὲν πολε-
 δὶν ἔχῃ πλὴν Ἰσχυρίδων, ἢ ἀ-
 ρα τὸς ἴππους τῆς ἰσχυρίας, καὶ τὸ
 ἄρμα ἰπποκονάσας; οὐ δὲ ἀν-
 δὰ δειφινά μοι τινὰ τῶν ἀ-
 πίων παρασκευασον. ἰπποκασσο-
 μοι γὰρ ἰα' αὐτῷ τάχιστα, Τέ.
 ἢ δὲ σοι ἔτοσι ὁ δειφίνων ἀ-
 κύντατος. Πο. ὄχι ἀπὸ κύνων
 μὲν, οὐ δὲ παρανίχων, ὁ
 Τείτων, λαπαδὴν πάρεσθης
 ἐς πλὴν Λέρνας. ἐγὼ μὲν λο-
 χίσω

ad alias res agendas infla-
 tuit, impigre ipsa vi sint.
 NEP. Solane autem venis-
 re solet longam adeo viam
 ex Argis ad Lernam usque?
 TRI. Sola. nam suiculosa
 sum ipsum Argos est, ut nos-
 sti: quare necesse est sem-
 per aquatum venire illam.
 NEPT. Non mediocri-
 ter affecisti me animo, ὁ
 Triton, qui mihi hæc de pu-
 ella narraris. Quare eamus
 ad ipsam TRIT. Bamus.
 iam enim tempus quoque est
 cum aquatum ire solet. Ac
 propè mediam circa viam
 alicubi est petendo Lernam.
 NEPT. Proinde currum
 iunge, vel, an hoc longiorem
 rebus moram injicies, sub-
 mittere equos iugo, & cur-
 rum apparare? Tu verò pa-
 tius delphinem mihi ali-
 quem ex velocibus illis huc
 sisse: inequitando enim illi
 quam celerimè prouehar.
 TRIT. Ecce tibi hunc del-
 phinum omnium velocissimum. NEP. Probè sanè. proues-
 hamur igitur. Tu verò iuxta natando consequere me, Tri-
 ton. Ac posteaquam ad Lernam iam aduenimus, ego quidem
 hic in

χῆσω ἰνταῦθά τις, σὺ δ' ἀπε-
 σκόπη, ὅπερ' ἄρ' αὐθιγῆ πεσιδ-
 σαρ αὐτῷ. Τρι. αὐτῇ σοι
 πλησίον, Πο. καλὴ, ὦ Τεί-
 τωρ, καὶ ἰοραία παρθένη, ἀλ-
 λὰ σὺ πηπέλα κίμιν ἴσιρ. Α-
 μυ. ἀνθρώπε, ποῖ με ξύαρ-
 πάσας ἄγας; ἀνδραποδιστὴς
 εἶ, καὶ ἰοικας κίμιν ἀπ' ἀγύπτιο
 τοῦ θεῖου ἱερατεμφθῶα, ὡς
 βοήσομαι τὸν πατέρα. Τεί-
 σιόππασον, ὦ Ἄμυμῶνα, Πο-
 σεδῶρ ἴσι. Αμ. τί Ποσεδῶρ
 λησας; τί βιάσθι με, ὦ ἄνθρω-
 πε, καὶ ἐς πλὴν θάλαπαρα κα-
 θέλκας; ἐγὼ δ' ἀπονηγῆσο-
 μα καὶ ἀθλία καταδύσα. Πο.
 θάρρῳ, σὺ δ' ἐρ δανὸρ πάθης,
 ἀπὸ καὶ πηγῆδ ἐπάρυμῶρ σοι
 ἀναθοθῆναι ἰάσω ἰνταῦθα,
 πατάξας τῇ τριάνη τῶν πῆ-
 τρας, πλησίον ἴσθι, καὶ μόνῃ
 καὶ σὺ ἀδ' αἰμῶρ ἴσθι, καὶ μόνῃ
 τῶρ ἀδ' ἰλφῶρ ἐχ' ὑδραφορ
 ῆσας ἀρθανῶ-
 σα.

tu ipsa felix atque beata eris, ac sola sororum obita
 morte aquam non ge-
 stabis.

hic in insidijs ero: tu autem
 speculando observa quan-
 do illam accedentem sentias.

TRIT. Eccam tibi, propè

est NEP. Formosa, Tri-

ton, & in ipso ætatis flore

puella hæc: sed comprehen-

dèda nobis est. AMY. Heus

homo, quò me hinc correptà

abducis? plagarius quispi-

am es, ac videris ab Aegy-

pro patruo nostro allegatus

esse: quare clamando pa-

tretem vocabo. TRI. Tace,

Amymone, Neptunus hic

est. AMY. Quid Neptunū

mihī narras? Cur mihī, ὁ

homo, vim facis, atq; hinc in

mare abstrahis? Ego verò

suffocabor misera, submersa

sa aquis. NEP. Bono ani-

mo sis: nihil graue patiaris,

faciam: sed & a fontem co-

gnominem tibi emanare hic

sinam, percusso tridente sa-

xo hoc iuxta æstuarium, &

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Danaus Beli filius, in Aegyptio regnavit, & quinquaginta filias habuit, quarum vna dicta Amygone, cuius amore obreitus, Neptunus fontes aperuit Lernæos. Vnde aquis abundare contigit Argiuis, atque factum est vt Amymonix aquæ dicantur Argiux.

α FONTEM cognominem.] *Est Amygone fons iuxta Lernam, ab Amygone Danaï filia nomen habens, cuius meminertunt Plinius lib 4. cap. 5. & Strabo lib. 8.*

ΝΟΤΟΥ ΚΑΙ ΖΕ-
φύς.

NOTI ET ZE-
phyri.

Iacobo Micyllo interprete.

NOTVS.

T Ἀντὺ, ὃ Ζεφύρος, τὴν
ἀλάμαριν, τὴν ἴσταν τοῦ
πυλάου ἐς ἀγυπτον
Ἐραῖος ἀγῶ, ὃ Ζεὺς ἀνὰ ἰο-
σον ἀνδρῶ ἐρωτῆ Ζε. νὰ, ὃ Νό-
τε, οὐ ἀλάμαριν ἀπὸ τὸ τε, ἀπὸ
πῶς τὴν τοῦ ποταμοῦ Ἰνάχου.
νῦν ἀπὸ ἡ Ἡρα διαβῆτω ἰποῖ-
σον, ἀπὸ τὴν ἰγλοτυπῆσσα,
ἔτι καὶ πᾶν ἑβρα ἑβρα
ne amoris commota, propterea quod videbat Iouem illam
proprus

N Vm hanc, Zephy-
re, iuencam, quam
per mare in Aegys-
ptum Mercurius ducit, Iupis-
ter amore captus viitauit?
ZEPH. Hanc ipsam, Note,
sed iuuenta tum non erat,
sed puella, Inachi fluij fi-
lia. Nunc autem Iuno talem
ipsam effugauit, emulatio-
ne amoris commota, propterea quod videbat Iouem illam
proprus

τὸν Δία. Νό. νυῖ δ' ἔτι ἰσθ' αἰ
 τῆς βοῆς; Ζε. καὶ μάλα, καὶ
 εἴς τ' ἐτοίς ἀγυπλιῶν αὐτῶν ἔ-
 πιμψε, καὶ ἡμῶν πείσεταιξ, ἢ
 μὴ νυμῶν πλὴν θάλασσαν,
 εἰς ἃν δ' ἀνέξεται, ὡς ἀπει-
 κῆσα ἰκῆ. ἡδὲ δὲ ἡδὲ, θείος γέ
 νοῖο καὶ αὐτῆ, καὶ τὸ τεχθῆ.
 Νό. ἢ δ' ἀμάνις θείος; Ζε. καὶ
 μάλα, ὦ Νότι. ἀρξῆ τὲ, ὁ ἔρ-
 μῆς ἔφη, τῶν πλεόντων, καὶ
 ἡμῶν ἔσαι δισποῖνα, ὄρτινα
 ἄρ ἡμῶν ἐθελῆ ἰκῆμψαι, ἢ
 παλῆσαι ἰπινῆν. Νό. θείας
 πάντια τοιγαροῦ, ὦ Ζέφυ-
 ρε, ἡδὲ δισποῖνά γε οὔσα, ἢ
 Δία. ἀνοστήρα γὰρ οὔτω γέ
 νοῖτο. Ζε. ἀπ' ἡδὲ γὰρ δισ-
 πείρασε, καὶ ἐξ ἡσῶν εἰς πλὴν
 γλῶ. ὄραε, ὅπως οὐκ ἐτι μὴ
 τριποδισί β' ἀδίστ, ἀνορθώ-
 σασ δ' αὐτῶν ὁ ἔρμῆς, γ' ὡσὺν
 καὶ παρῆκεν αὐθὺς ἰνοίη-
 σε; Νό. παρὰ δόξα γοῦν
 τῶντα, ὦ Ζέφυρε. ἐν ἔτι τὰς
 κίρατα, οὐδὲ οὐρὰ, καὶ διχῆς
 λὰ τὰ σκέλη, ἀπ' ἰπείρας ὅ-
 κρη.

Mercurius denuò mulierem formosam profus reddidit.
 NOT. Mira nimirum hæc, Zephyre: nusquam ampliùs neque
 cornua illius, neque cauda, neque tibie bifidæ, sed amabilis
 puella est.

profus deperire. NOT.
 Proinde etiam nunc bouem
 illam amat. ZEPH. Atque
 admodum: & propterea in
 Aegyptium ipsam misit, no-
 biq; edixit ne conurbare-
 mus mare, donec illa trans-
 natasset, ut qua illic pariu-
 ra sit: fert autem vteru mo-
 dō, Deusq; fiet a cum ipsa,
 tum quod ex ea parium erit.

NOT. An iuuenca Deus?
 ZEPH. Atque admodum,
 Note, imperabilis (inquit
 Mercurius) nauiganibus,
 ac nostra erit domina, ut
 quemcunque nostrum volet,
 emittat, vel prohibeat spira-
 re. NOT. Colenda igitur
 obseruandaque nobis e-
 rit, Zephyre, iam domina
 erit cum sit. nam per Io-
 uem, beneuolentior eo pa-
 eto nobis erit. ZEPH.
 Sedenim iam irascit, &
 in terram enatauit. Vides
 ut non ampliùs quadrupes
 incedat, sed erectam ipsam

erit cum sit. nam per Io-
 uem, beneuolentior eo pa-
 eto nobis erit. ZEPH.
 Sedenim iam irascit, &
 in terram enatauit. Vides
 ut non ampliùs quadrupes
 incedat, sed erectam ipsam

erit cum sit. nam per Io-
 uem, beneuolentior eo pa-
 eto nobis erit. ZEPH.
 Sedenim iam irascit, &
 in terram enatauit. Vides
 ut non ampliùs quadrupes
 incedat, sed erectam ipsam

λέγου, ὃ μίη τοι Ερμῆς τι πα-
 θῶν, μὴ ἀβέβηκεν ἑαυτὸν, ἢ
 ἀντιπραγίᾳ, λυσιπρόσωπον
 εἶναι;

Zi. μὴ ποδπραγ-
 μόνῳ, ὅτι ἀμεινονόητος
 οἶδ' ἂν τὰ πρακτικά.
 suus persequatur ista, quandoquidem melius ille quæ fa-
 cienda sunt nouit.

puella est. Caterum Mercurius
 rio quidnam accidit, qui se-
 ipsum mutauit, & ex adole-
 scente factus est quispiam
 caninam faciem præ se fe-
 rens? ZEPH. Ne curio.

GILBERTI COGNATI
 ANNOTATIONES.
 ARGUMENTVM EIVSDEM.

FABulam quidem vulgatam apud poetâs de Io, mi-
 nus hic ascribo, eam cum ex Græcis tum Latinis le-
 ges, sed in primis apud Ouid. in 1. Metam. & Luciani
 nostri dialogū Iouis & Mercurij, ubi eâ descripsimus.

a CVM ipsa.] Io coniugis loco habita fertur ab Osyride
 Aegyptiorum rege, & post mortem culta pro Dea nomine Isidis,
 quam singulari superstitione coluit & Germania, ante receptâ
 Christianam religionem. Huius sacra ex Aegypto Romam sunt
 translata, eiusq; templum in campo Martio fuit. Isidis capillos
 Memphisæ pro miraculo ostendunt. Idem Lucianus aduersus
 Indoctum.

ΔΟΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕ. DORIDIS ET T H
 ΗΣ. isidis.

Iacobo Micylo interprete.

DORIS.

Τὴν Δακρύου, ἢ Θέτι;
 Θέτις αἰσῶν, ἢ Δωρή,
 λέγουσιν ἑδωρήν ἢ ἑδωρῆν
 ἢ πατρὸς ἐμὴν θεοῦ ἀν-
 τὸν

Q Vid lachrymaris,
 Theti? THET.
 Pulcherrimam, Do-
 ri, puellam vidi in arcam
 à patre coniectam, tum i-
 psam,

τὴν τε, ἢ βρέφος αὐτῆ ἀρτι-
 γέννητον, κίχουσι δὲ ὁ πατήρ
 τὸς ναύτας, ἀναλαμβάνοντας τὸ
 λιβότιον, ἐπεὶ αὐτὸν ποτὶ ἀπὸ
 τῆ γῆς ἀποσπάσωσιν, ἀφ᾽ ἧς
 ἐς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπόλοι-
 τοῦ ἠδην ἢ αὐτῆ, ἢ τὸ βρέ-
 φος. Δω. τίνος δὲ ἔνθα, ὦ
 ἀδελφε, ἢ πᾶ ἕμαθες ἀκρωτῶς
 ἅπαντας; Οἷ. Ἀκρίσιος δὲ πα-
 τὴρ αὐτῆ, κατέκρινεν οὐσαν ἐς
 παραθύρον, ἢς χαλκῶν τινὰ
 θάλαμον ἐμβάλλον: ἔτα τὸ
 πῦρ ἀληθὲς ὅκ ἔχω ἀπ᾽ αὐτῆ φα-
 σιδὲ ἔρτορ Δία, χρυσὸν γὰρ
 νόμισμα ῥυτίλαι ἔσθ᾽ ἡ δόρυ
 ἐπ᾽ αὐτῶν, δεξαμένη δὲ ἐ-
 κείνη ἐς τὸν κόλπον καταρ-
 ρήουσα τὸ θεῖον, ἐκλύμωνα γὰρ
 νείδει. τὸ τοῦ ἀναιδίου ὄψος ὁ πα-
 τὴρ, ἄγχιός τις, καὶ σιλότυς
 τῶ γέροντος γυνάκτις, καὶ
 ἔκ τινος μεμοιχθῆσθαι οἰη-
 θῆς αὐτῶν, ἐμβάλλον ἐς τὴν κί-
 βωτῆ ἀρτι τὴν κίβωτον. Δω. ἢ δὲ
 τί ἔπραττον, ὦ Οἷτι, ὅποτε
 καθίκετο; Οἷ. Περὶ αὐτῆς
 πῦρ ἰόγα, ὦ Δωρι, καὶ ἐφ-
 ἔρατος ἐστὶ, ἐκείνη ἐκείνη
 Δωρι, ἄλλοτε ἡ ἀρτι, ὅτε ἀβρί-
 πεται. THE. Pro se quidem nihil dicebat, Dori, sed tacite

ipsam, a tū infantem abs ea
 paulò antè genitū. Iussit autè
 pater nauitas, arcè illam aca-
 ceptam, postquam in alium
 à terra prouecti essent, in
 mare abijcere, ut illa periret
 & misera illa, & infans vnà
 cum ea. DOR. Quamob-
 rem autè, ὁ soror, hoc? quan-
 doquidem comperta habes
 exactè omnia. THE. Pater
 illius Acrisius, quia pulcher-
 rima erat, in æreum quen-
 dam thalamū inclusam pers-
 petua virginitati destinarat.
 Demde, verum quidem di-
 cere non possum, Iouem au-
 tem aiunt, conuersum in au-
 rum, delapsum per impluuium
 ad ipsam esse. Accipiente
 autem illa in sinu demanan-
 tem Deum, grauidam ex eo
 factam fuisse. Quod cūm
 pater animaduertisset, ut po-
 tètè durus quidam & zeloty-
 pus senex, grauiter indigna-
 tus est. Et quia ab aliquo
 stupratam fuisse illam arbi-
 tratus est, conijcit in arcam hanc cūm paulò antè peperisset.

ccc fere

εἰ τὴν καταδίκην, τὸ βρέφος
 δὲ παρατάτο μὴ ἀφθανῆν
 λακρύουσα, καὶ τῷ πάτρῳ δια-
 κρύουσα αὐτὸ, λάκτισον ἔν τῷ
 δὲ, ἐπὶ ἀγνοίας τῶν λακτρῶν,
 καὶ ἰμαθία πρὸς τὴν θάλασ-
 σαν. Ἐπιπλάματι αὖθις τὸς
 ὀφθαλμοὺς λακτρῶν, μνημο-
 νόουσα αὐτῷ. Δω. καὶ μὲν λα-
 κρύουσα ἰποίησας, ἀπὸ ἡδῆ τε-
 θνάσκει; Θέ. ἐλαμῶς. νύχ-
 ται γὰρ ἔτι ἡ λιθοτὸς ἀμφὶ τὴν
 Σειφον, ἰώντας αὐτοὺς ε-
 λάττεισα. Δω. τί οὖν ἐχί σθ.
 σοφῶ αὐτῷ, τοῖς ἀλιεῦσι τοῦ
 τοῖς ἰμαθαῖου ἐς τὰ λιτνα
 τοῖς Σειφίοις; οἱ δὲ ἀνασπά-
 σανταί σέσωσισι Ἀγλονότι.
 Θέ. εὐλίεας, οὕτω ποιῶμεν.
 μὴ γὰρ ἀπλήθω μίτη αὐτῆ,
 μίτη τὸ πωδύον, οὕτως ἔν
 λατόν.
 enim perire decet, neque ipsam, neque infantem, adeò cùm sit
 formosus.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

DAnaë Acrisij Argiuorum regis filia, à patre in quã-
 dam tutri conclusa fuit, ob id quòd in responsis
 habuit, se manu eius qui ex filia nasceretur, moriturum;
 ac hanc Iupiter (cùm alia via non pateret) in aureum
 imbreum

ferebat damnationem: pro
 infante autem deprecaba-
 tur, ne morti traderetur, la-
 chrymando, atque illum a-
 uo ostentando pulcherrimũ
 sanè puerum, Dori. Ille au-
 tem præ ignorantia malorũ,
 etiam arridebat matri. Op-
 pleor rursus lachrymit,
 cùm in mentem illius venit.
DO. Et me flere fecisti.
 Sed nũquid iã mortui sunt?
THE. Haudquaquam, na-
 tat enim adhuc circa circa
 Seriphum, vniis illis custo-
 ditis. **D**O. Cur igitur non
 conseruamus ipsam, pesca-
 toribus istis Seriphys in retia
 immittendo, qui extractos il-
 los, incolumes præstabunt
 scilicet? **T**HE. Rectè dis-
 cit, atque ita faciamus. Non

Umbrem ex tegulis per impluuium in gremium eius se demisit, que ex eo congressu Perseum genuit, qui ob crudelitatem erga se, & matrem Danaën Acrisium Argiuorum regem, auum maternum interfecit. Ea fabula in fine quarti, & initio 3. lib. Metamorphoseôn commemoratur, cuius etiam in alio quodam Dialogo meminit Lucianus noster. Iouis autem Metamorphoses Ouid. alias habet lib. 6. Metamorph. Idem Lucianus in Gallo. In taurum conuersus est proximo dialogo Noti & Zephyri.

a T V M infantem.] Hanc fabulam tangit Lucianus in Trisonis & Nereidum dialogo: ubi de Balena cni Andromeda erat exposita à Perseo occisa.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Δαγνηθὺς de vnica filia Acrisij Danaë, à Ione in aurum conuerso decepta, & à patre in mare exposita.

Notum est quod Danaën clausam deluserit imber Aureus: vt ponto post dederitq; pater.

Heu nil tam firmum quicquam sancteq; pudicum, Quinetiam maculet perniciosus amor.

QV ID lachrymaris] Interrogatio. Pulcherrimam Dori.] Narratio generalis. Iussit autem pater.] ἐπιδηγῆσις qua copiosius exponit superiora. Vt ita periret.] λησῆσις περὶ τῆς

Quamobrem autem.] Rogatio causæ. Pater illius.] ἐπιδηγῆσις ἀδελφῆς, & fabulæ expositio ἀδελφῆς. In thalamum inclusam.] Factum & causa. Deinde verum quidem.] παραγγῆσις & pramuniio. Accipiente autem illa.] τὸ πρῶτον Stūpratam fuisse illam arbitratus.] τὴν μέσσην. Horat. lib. 3. Carmin. oda. 16.

Ferebat damnationem.] τὴν ἐπίδηγῆσις. Oppleo rursus in oculos.] πάλιν muliebri. Sed nunquid iam.] Alia interrogatio. Cur igitur non.] Effectus commiserationis, horrantis interrogatio. Rectè dicis.] Assensus ad illam.

Iacobo Micyllo interprete.

ΕΝΙΠΕΥΣ.

ΟΥ κατὰ ταῦτα, ὦ Πό-
σειδον, ἀρώστωα ἦρ
τάληθες. Ἰκελθών
μου τὴν ἑρωμένην, ἀκαθὰς ἐ-
μοί, θηκόρησας τὴν πῶδα,
ἢ δὲ ὤτε ἦν ἐμὸ ταῦτα πω-
πυθῆσαι, καὶ δὴ τὸ παρ᾽ ἑ-
ξην ἑαυτῷ. Πο. οὐ γὰρ, ὦ Ε-
νιπέυ, ἱεροπικὸς ἦσθα, καὶ
βραδύς, ὅς κόρησ ἔτα καλῆς
φοιτάσης ὁσημέραι παρὰ σὲ,
ἀκρυμμένης ὑπὸ τῷ ἔρωτι. ὦ
ὑπερώρας, καὶ ἔχαρον δυ-
πῶρ αὐτῷ. ἢ δὲ παρὰ τὰς
ὄχθας ἀλύουσα καὶ ἐπιμύαι-
ησσα, καὶ λονομίην ἵνιστι ὦ-
χετό σοι ἔντυχῆρ· οὐδ' ἔδρῦ-
σθαι πῶς αὐτῷ. Ενι τί ἔρ, δὴ
ἦδ' ἔχλω σὲ πρὸ σαρκάσου ἔξ-
ροτα, καὶ καθυποκείνωδα Ε-
νιπέα ἀντι Ποσειδῶν. ὦ ἄνα,
καὶ κατασσοίσαο δαι τὴν Τυ-
ρῶν, ἀφελὲς κούρω οὐσαν;

Πο.

fritionem aliquem pro Neptuno Enipeum te gerere, at-
que ita decipere a Tyro istam, puellam adeò simplicem.

ΝΕΡ.

M Inimè verò pra-
clara hæc, Neptu-
ne (dicitur enim
verum) qui circumuenta az-
mica mea, assimilatus in for-
mam meam, viisti puellâ.
Putabat enim illa me. ù rem
esse sibi, & ob id exhibebat
sefè. ΝΕΡ. Tu enim,
Enipeu, fastuosus es & tar-
dus, qui puella adeò formo-
sa quotidie ad te nante, ac
pra amore pereunte, despe-
xeris illam, & gauisus sis si
posses illi agrè facere. Illâ
verò iuxta ripas mærore af-
fecta, atque ibi inambulans,
sefèq̄ lauans, nō semel opta-
bat in conspectum sibi ve-
nire te, at tu fastuosus de-
ludebas illam. ΕΝΙΡ.

Quid igitur? an propterea
oportebat te præviperè a-
morem mihi, & velut hi-

Πο. ὁ ψὲ ἡγοτυπῆς, ὃ Ἐνίπευ,
 ὑπερόπτης πρότερον ἢ ἡ Τυ-
 ρῶ δ' ἔλεν δεινὸν ἀέπουθεν,
 οἰομένη ἀπὸ σὺ δεικνομένη.
 Ἐνι δ' αἰνοῦμαι, ἔφησ' ἦδ' ἀπὸρ,
 ὅτι Ποσειδῶν ἦδα, ὃ καὶ μά-
 λις ἐλύπησεν ἀντὶν, καὶ ἐζῶ
 τῷτο ἠδ' ἰκνύμαι, ὅτι τὰ ἱμά σὺ
 ἄφρονας τότε, καὶ χαρισίας
 πορφύρεον τι κῆμα, ὅπερ ὁ-
 μάς σὺ κερύει, ἅμα σὺ ἡ-
 δα τῆσ' αὐτῆσ' ἱμά. Πο. σὺ
 ἦδ' οὐκ ἠθελῶ, ὃ Ἐνίπευ.

NEP. Sed verò nunc ze-
 lotypus es ^b Enipeu, cum
 prius superbum & contem-
 ptorem te gesseris. Ipsa au-
 tem Tyro nihil graue passa
 est, quando se putauit à te
 vitiatam esse. ENIP. Nihil
 autem? Dixisti enim abiens
 Neptunum esse te, quod vel
 maximè dolore affecit ipsam:
 atq; ipse eò abs te iniuriat afa-
 fectus sum, quòd & qua mea
 esse debuerat, eam volupta-
 tem percepisti tu, & praterèa composito circa vos fluctu
 purpureo, sub quo absconditi iacuistis, cum puella pro me
 uite rem habuisti. NEP. Tu enim non volebas, Enipeu.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

^a TYRO.] *Virguncula fuit Thessala, Salmonei filia, & Enipei amica, ex qua Neptunus Neleum & Peliam suscepit: de qua inferius in Philopatre, & lib. 2 Historiarum rerarum.*
^b Enipeu.] *Thessalia fluius est.*

MORTVORVM
 DIALOGI.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ
 ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

ALEXANDRI ET
 Philippi.

Ottomaro Luscinio interprete.

PHILIPPVS.

ΝΥΝ μὲν, ὃ Ἀλέ-
 ξανδρε, ἐκ ἀν-
 ἱξαρνοστροφίου,
 μὴ οὐκ ἱμὸς

ON igitur in-
 ficiaberis, ^a A-
 lexader, ex me
 prognatū te es.
 se filium.